

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til hr. Kuupik Kleist, og efter den procedure, vi har fastlagt, er det nu statsministeren, der får mulighed for at give sit bidrag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak for debatten her i dag. Det har jo på mange måder været en helt anderledes afslutningsdebat, end vi så ofte har oplevet det.

Først og fremmest har det været en overordentlig fredelig debat – synes jeg godt, man kan tillade sig at sige. Jeg tror, det er rigtigt at fremhæve, at når debatten har været så afdæmpet, som den trods alt har været, skyldes det, at en meget bred kreds af Folketingets partier i øjeblikket er i gang med nogle overordentlig vigtige forhandlinger om det fremtidige velfærdssystem; og jeg tager det som noget særdeles positivt, at alle har betragtet det som en vigtig opgave ikke at tale sig fra hinanden i løbet af den forhandling, vi har haft i dag.

Selvfølgelig har der jo, som der skal være under en afslutningsdebat, været træfninger på forskellige felter, men de er valgt med en sådan omhu, at det ikke generer de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted. Det vil jeg til en indledning faktisk notere som noget overordentligt positivt.

Men så må vi jo også sige, at det har været et andet karakteristisk træk ved debatten, at det er fremstået meget tydeligt, at regeringen ikke står over for en samlet opposition. Det står meget tydeligt.

Hr. Villy Søvndal gav udtryk for et sortsyn så massivt og så kraftigt, at man bliver helt bekymret for den dagligdag, som hr. Villy Søvndal må gennemleve, for den må være trist, den må virkelig være præget af pessimisme, frygt, angst for fremtiden og dyb bekymring over nutiden. Det er bestemt ikke en misundelsesværdig daglig tilværelse.

Kl. 20.20

Over for det står så fru Helle Thorning-Schmidt, som faktisk lagde friskt ud med at sige, at det går rigtig godt i Danmark. Det var jo næsten, som jeg kunne have udtrykt det. Og det viser altså spændvidden i oppositionen.

Når man så går ned i detaljen, kan man se, at der er vild uenighed om regeringens skattestop. Socialdemokraterne gør store forsøg på nærmest at adoptere skattestoppet. Jeg kommer lige tilbage til det, for der er så et par frynser på det. Men det bliver i hvert fald totalt undsagt fra radikal

side. Man må oven i købet sige, at det jo var et meget karakteristisk træk ved dagens debat, at Det Radikale Venstre har været meget, meget hård ved Socialdemokraterne, ikke mindst når det gælder skattestoppet. Hr. Villy Søvndal har også undsagt skattestoppet. Så her ved vi altså ikke, hvad der er oppositionens politik.

Det samme gælder udlændingepolitikken, hvor der igen er vild uenighed. Det Radikale Venstre og SF har klart undsagt Socialdemokraternes udlændingepolitik.

Hvis vi tager skolepolitikken eller uddannelsespolitikken i det hele taget, er det jo noget, der i den grad har kunnet få Det Radikale Venstre op i, undskyld jeg bruger udtrykket, det røde felt, og til skarpt at kritisere det, som Socialdemokraterne står for i hvert fald nu i skolepolitikken, ikke mindst på folkeskoleområdet.

Hr. Villy Søvndal siger sådan sammenfattende, at SF er dybt, dybt uenig med Det Radikale Venstres fordelingspolitik og dybt, dybt uenig med Socialdemokraternes værdipolitik.

Det er det, vi står over for. Ja, man kan enes om en ting. Det er, at det ikke er godt, at jeg er statsminister. Det erkender jeg. Det er oppositionen samlet om, det synspunkt, at det ikke er nogen god ting. Men Folketinget og befolkningen lades i total uvished om, hvad alternativet så er. Der er jo flere i oppositionen, der har budt sig til. Så vi må sige, at oppositionens alternativ er som at købe katten i sækken. Der er ingen, der rigtig ved, hvilken farve den har.

Noget af det, der kunne bringe sindene lidt i kog under debatten i dag, har jo været hele sagen om Muhammedtegningerne. Nu er det jo ikke sært, at det har optaget en del af debatten, for man må vel sige med al respekt, at det har været et ret dominerende politisk tema i den folketingssamling, vi nu er ved at afslutte. Men jeg må nok sige, at prisen for at svinge sig op i den sag, tager fru Elsebeth Gerner Nielsen nok alligevel. Jeg forstod på fru Elsebeth Gerner Niensens indlæg tidligere i dag, at hun sidder oppe sent om aftenen og googler, som det hedder på nudansk, på internettet, hvor hun går ind på Google og søger på forskellige ting og bruger det som grundlag for nu at bedømme, hvordan det egentlig går med Danmarks omdømme. Og man kunne forstå på fru Elsebeth Gerner, at dette videnskabelige resultat er ret så foruroligende.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen lavede en googlesøgning på ordene Danmark og Muhammed, og hvis man søgte på de to ord på Google, gav